

Dansk Socialrådgiverforening
Den 8. marts 1990

Justitsministeriet

Udtalelse vedrørende justitsministerens lovforslag til ændring af retsplejeloven (L 150)

Dansk Socialrådgiverforening har med glæde modtaget Justitsministeriets anmodning om en udtalelse vedrørende L 150. Vi vil i det følgende udelukkende koncentrere os om de elementer i lovforslaget, som vedrører SSP-samarbejdet (§ 115).

Dansk Socialrådgiverforening opfatter justitsministerens forslag som udtryk for et ønske om, via en tilføjelse til retsplejeloven – på et begrænset, men vigtigt område – at ændre – »opbløde« – forvaltningslovens videregivelsesregler vedrørende personoplysninger, jf. forvaltningslovens § 28.

»Opblødningen« går ud på:

- at det fastslås, at oplysninger vedrørende enkeltpersoners rent private forhold *kan* udveksles i SSP-regi, og
- at denne udveksling af personoplysninger kan foregå *uden* forudgående indhentning af barnets og/eller forældrenes *samtykke*.

Baggrunden for forslaget angives at være:

- at der skulle være opstået tvivl om, i hvor vid udstrækning personoplysninger kan udveksles, og
- at en naturlig udvikling af SSP-arbejdets indhold bremses, medmindre de foreslåede »opblødninger« gennemføres.

Socialrådgiverforeningen er imod den foreslåede ændring af retsplejeloven. Det er vi af såvel principielle som konkrete, socialfaglige årsager.

Hvad bør SSP være?

DS anerkender SSP som et tværfagligt og tværsektorielt samvirke med kriminalitetsforebyggende formål. SSP er én af flere sådanne

samarbejdsformer, som socialrådgiverne i de primærkommunale socialforvaltninger indgår i. Det er DS' opfattelse, at SSP-samarbejdet bør rette sig mod generel kriminalitetsforebyggelse og speciel kriminalitetsforebyggelse rettede sig mod bestemte områder eller befolkningsudsnit/grupper, som er særligt kriminalitetstruede (det primære og det sekundære forebyggelsesplan).

Forebyggelsesindsatsen på det tertiære plan, der dels retter sig mod enkeltpersoner, dels er svært adskilleligt fra behandlingsarbejde (i modsætning til forebyggelse) bør derimod ikke i almindelighed være genstand for SSP-indsats.

Vi er i DS dog enig i, at der i klart definerede enkeltsituationer som led i forebyggende aktiviteter vil kunne opstå et behov for udveksling af personoplysninger i SSP-regi. Dette bør imidlertid altid ske under anvendelse af samtykkereglerne.

Hvorfor dog det?

Fordi offentlige myndigheders handlen bag om ryggen og hen over hovedet på den berørte borger dels er uetisk, dels erfaringsmæssigt kontraindicerer et positivt og varigt resultat.

Dansk Socialrådgiverforening ønsker det sociale arbejde baseret på et grundlag, der kan samles under begreberne: inddragelse, respekt og fortrolighedsret. Da SSP-samarbejdet som nævnt kun er ét af flere tværfaglige og tværsektorielle fora, som socialrådgiverne i de primærkommunale socialforvaltninger indgår i, eksisterer der en fare for, at udveksling i SSP-regi af rent private personoplysninger uden samtykke